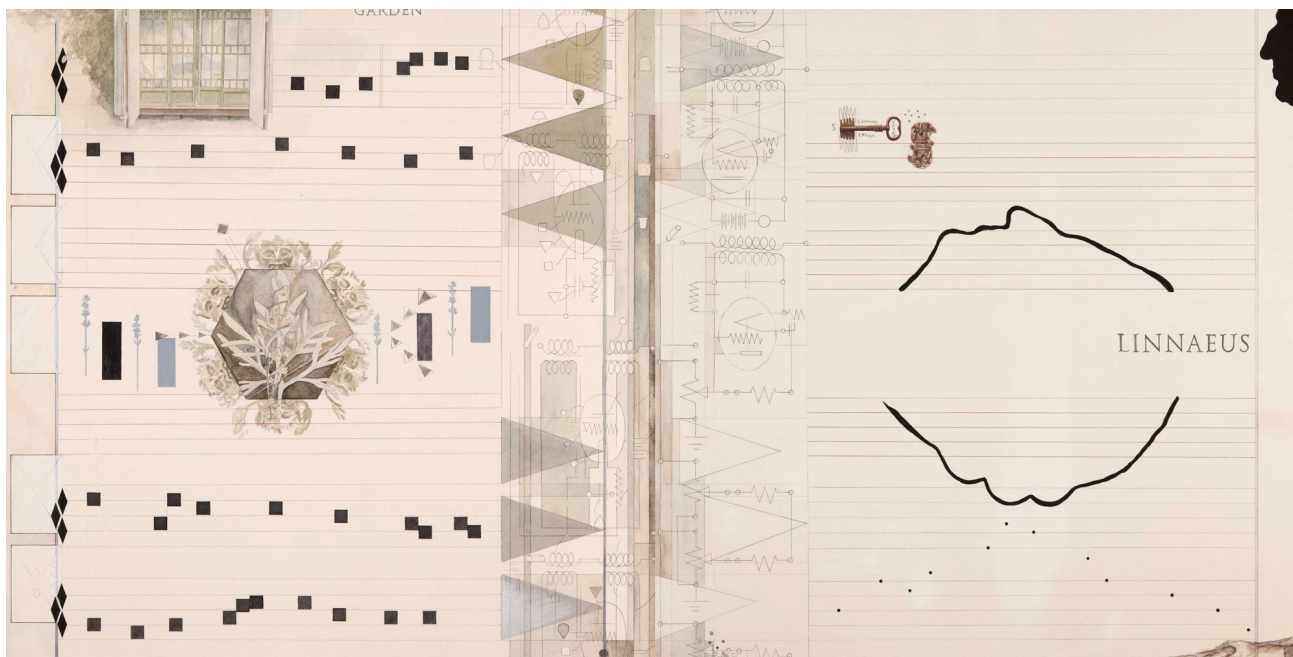

Recension Konstutställningar

Christine Ödlund, "Systema Naturae" Konst som söker kontakt med växterna

Christine Ödlund, "Bark, marrow and electricity", 2020. Foto: CFHill

Från Christine Ödlunds skildringar av biologins andliga sida till Lars-Gunnar Nordströms kärva konkretism går Dan Backmans gallerirunda. På vägen passerar han oändliga rader av böcker och gamla favoriter.

Dan Backman

Publicerad 2020-02-29

Christine Ödlund, "Systema Naturae"

Genre: Utställning

Var: CFHill, Västra Trädgårdsgatan 9

TOM 28 mrs

De verk som Christine Ödlund visar på CFHill är i linje med vad hon tidigare ställt ut. Skillnaden är att det nu finns ett specifikt ursprung i den kolonilott som hon övertog för tre år sedan.

Ödlund gräver där hon står när hon i Linnés efterföljd studerar vad det är som pågår ovan och under jord och söker upprätta kontakt med växterna. Det har gått särskilt bra med malörten.

Allt detta är förstås intressant och viktigt men knappast något nytt. På 70-talet växtfärgades det av bara sjutton och många är de som likt antroposofen Rudolf Steiner fördjupat sig i den andliga sidan av biologin. Andliga trådar kan också dras till Hilma af Klint och den likaledes intressanta, men mindre kända, Emma Kunz.

Christine Ödlund, "Plant-man electro", 2020 Foto: CFHill

Christine Ödlund har gjort vackra schematiska akvareller i mild kolorit på tonade papper – delvis med växtbaserade pigment från den egna odlingen – och med mikroskop filmat det idoga arbete som försiggår i en kompost. Med på utställningen finns också silvriga skulpturer i återvunnet aluminium, fast där är hon inne på elektricitet som en livskraft.

Visst kan man bli förförd av målningarnas attraktiva svävande mellan geometrisk abstraktion och schematiska diagram. Men nog är det ett lättköpt grepp att hon envisas med att efterlikna gulnade dokument från ett tidigt 1900-tal.

Utställningen gör sig egentligen bättre i den vackra katalogen, med ett spännande samtal mellan Christine Ödlund och Elin Unnes, musik- och odlingskribent med ett förflutet på Svenska Dagbladet, tillika kolonilottens förra ägare.

Jan Albert Carlsson, "Möjlighet", 2020. Foto: Domeij Gallery

Jan Albert Carlsson gestaltar också en värld som inte riktigt är vad den synes vara. En värld där gränsen mellan rum och landskap kan vara upplöst och där själva rummen och möblerna tycks vara satta i gungning.

På den nya utställningen på Domeij Gallery visar Carlsson att han i likhet med Lars Lerin är duktig på att måla bokhyllor. Det är ett återkommande motiv och hämtat från ett antikvariat placerat i en småländsk återvinningsstation.

Dick Bengtsson och Karin Mamma Andersson är annars mycket bättre referenser när det gäller måleriet. Men det finns en lätthet och ett schvung i penselskriften – och en friskhet i den ljusa koloriten – som är hans egen.

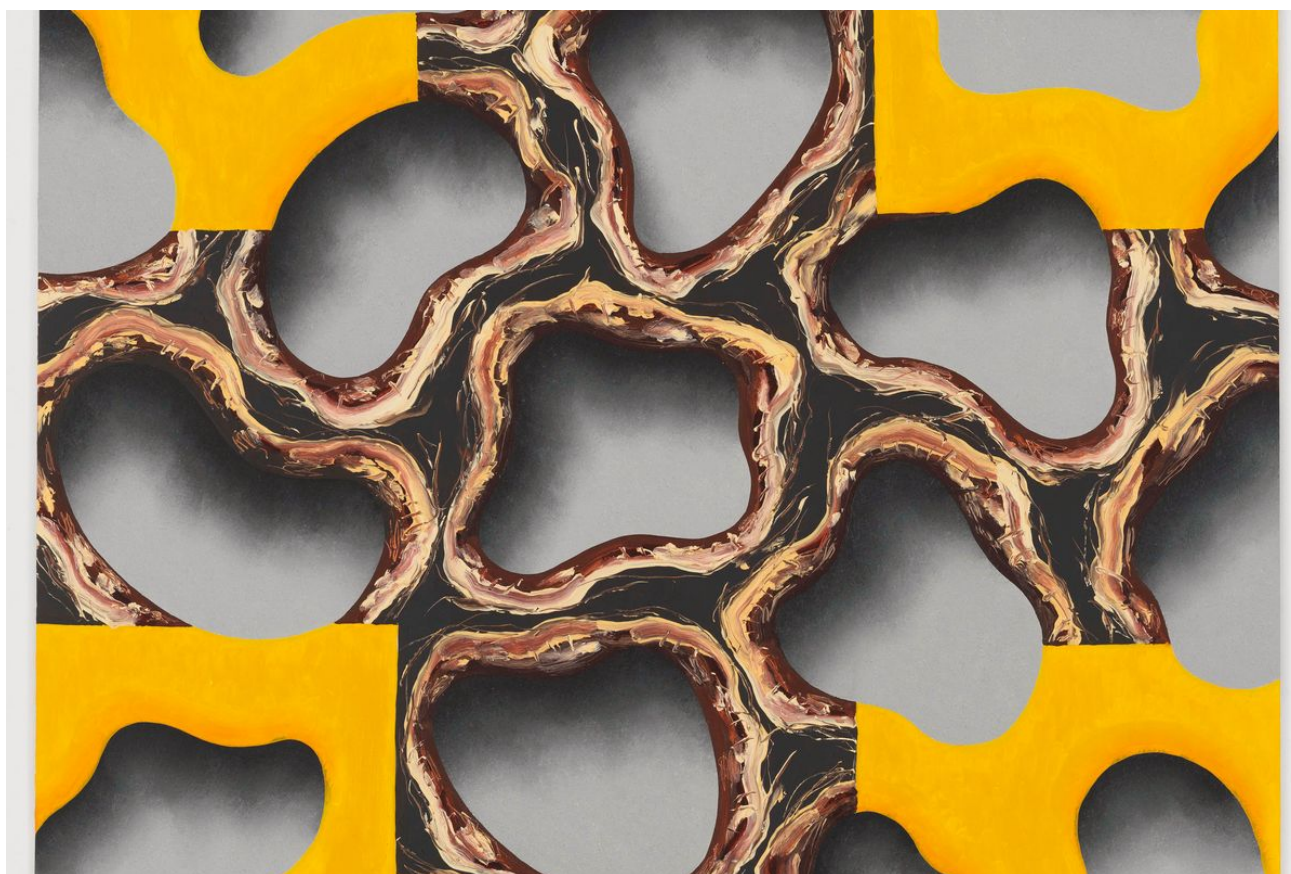

Lars-Gunnar Nordström, "Painting", 1996–1998. Foto: Per-Erik Adamsson

Stora Galerie Forsblom ligger inte långt från lilla Domeij Gallery. Där visas just nu en mycket fin utställning med den finska konkretisten Lars-Gunnar Nordström (1924-2014). Berömd i Finland men ganska okänd i Sverige.

Här är det mer rakt på sak än på CFHill och Domeij. Med en imponerande konsekvens bygger Nordström upp geometriskt konstruerade målningar. Det finns ingen betydande skillnad mellan decennierna, här handlar det mer om att variera ett tema än att förändra det. Ibland kan det påminna om Olle Baertling, men Nordström jobbar med fler former och har en mer begränsad färgskala: svart, vitt och en ytterligare färg (oftast rött eller blått).

Det är kärvt och strängt men också rytmiskt (Nordström diggade jazz) och lekfullt. Går man nära blir man varse hur färgen krupit under tejpbritarna som avgränsat de olika färgfälten från varandra. Det ger kantigheten en mjukare framtoning.

Petter Zennström, "Untitled", 2005. Foto: Per-Erik Adamsson

Bohman-Knäpper blickar också tillbaka med en jättefin liten utställning som sammanför två av mina favoriter, Lars Englund och Petter Zennström (som gick bort 2014). De båda har egentligen inget gemensamt men fungerar bra ihop, trots deras olika uttryck.

Av Zennström visas några av hans superdekorativa "korsmålningar" i starka färger. Organiskt slingrande former, ömsom köttiga, ömsom monokroma, med ett aggressivt och nästan tredimensionellt uttryck.

Englunds fritt svävande tångliknande skulpturer i sintrat fjäderstål – som i viss mån kan sägas anknyta till Zennströms ornamentik – är förunderligt vackra. Likaså hans inverterade minimalistiska reliefer.

Utställningarna:

Christine Ödlund, "Systema Naturae", CFHill, Västra Trädgårdsgatan 9, t o m 28 mars.

Lars-Gunnar Nordström, Galerie Forsblom, Karlavägen 9, t o m 22 mars.

Jan Albert Carlsson, "Möjligheternas hus", Domeij Gallery, Bragevägen 21, t o m 21 mars.

Petter Zennström, Lars Englund, Bohman-Knäpper, Sturegatan 36, t o m 14 mars.

Dan Backman
